

BUTLLETÍ DEL SINDICAT DE METGES DE CATALUNYA

OCTUBRE DE 1921

ANY II — NUMS. 17

Direcció i Administració: Santa Agna, 26, 28 i 30, 1.er-BARCELONA

El SINDICAT DE METGES DE CATALUNYA persegueix el major ennobliment de la funció social encomanada a la classe mèdica, defensant els interessos morals i materials dels metges residents a Catalunya, i protegint als associats i llurs famílies per medi d'Institucions de Previsió i Cooperació.

Es prega a tots els companys que puguin facin pagar els rebuts del Sindicat i de la Mutual a la primera presentació, sense fer esperar al recaudador, perquè no procedint d'aquesta manera se perturba inútilment la marxa de l'Entitat.

COL·LABORACIÓ

La nostra Mutual Mèdica Son objecte. — Son funcionament

Tots sabem molt bé que la classe mèdica, en general, és una classe pobre. El metge sol guanyar-se bé la vida, com vulgarment se diu, però se li sol fer difícil el fer economies, el fer-se un reconel per a la vellesa. Contats són els que al morir, poden deixar un capitalet que permeti als seus fills o la seva muller, viure amb una mica d'amplitud econòmica. Si no ha fet pas sort amb el matrimoni, si no ha pas hereditat dels pares o d'algun "tio" d'Amèrica, el metge sol morir pobre i deixa pobres als seus fills i a la seva vídua.

Ço passa havent treballat el company tota la seva vida i havent arribat a vell; no parlem pas del que mor essen encara jove. Aquest si té fills, si deixa vídua sol deixar-la en una situació molt lamentable. Acostumats al rang de vida que havia de portar el metge, pròpia del seu estament, veuen estroncada de cop la font dels ingressos i resten manles vegades en la major misèria.

Quantes dones vídues de benvolguts companys nostres hem vist apurades i necessitades de dedicar-se a treballs ben pesarosos per a mantenir els fills, per a mantenir-se elles mateixes? Tots en coneixem, dissortadament, múltiples casos.

I encara les coses van molt pitjor quan no mor el metge, sinó que es queda impossibilitat per a exercir la professió, quan per un accident qual-sevol resta fet un invàlid. Llavors a la desgràcia dels fills i de l'esposa hi va adjunta la del pare, éssent per a aquest, doble la desgràcia, puix que el presenciar les privacions i penalitats dels seus, li ha de produir un sofriment moral immens.

A evitar tot això és a lo que va encaminada nostra Mutual. L'objecte de la nostra institució de previsió, és precisament l'assegurar una quantitat, una dieta, al company que té la desgràcia de que-

dar-se invàlid, sigui per la causa que vulgui, sigui pel temps que sigui. És el seu objecte, assegurar una pensió a la vídua o als fills des company durant el deu anys després de la seva mort.

Veu's aquí les dues classes d'asegurances de la nostra Mutual: *Segur per a la Invalidesa. Segur de vida.*

Què ha de fer el metge, el company, per a assegurar-se contra aquestes possibles contingències de privacions i de misèria? Què li costa aquest segur per l'invalidesa i de vida?

Ben poca cosa, si tenim en compte els immensos aventalges de la nostra Mutual. No res, si tenim en compte la tranquil·litat moral que hom gaudeix, si no ha de témer, aquests perills d'ordre econòmic. Perills que com he indicat abans, amenacen a la immensa majoria dels companys que han de viure exclusivament del que guanyen amb l'exercici de llur carrera.

L'inseriure's al primer grup d'invalidesa, assegura al metge un duro diari per tot el temps que resti incapaç per a exercir la seva professió, duri el temps que duri la incapacitat o invalidesa, sigui quina sigui la causa que la motivi (excepció dels comptats casos que ja consten en el reglament). L'inseriure's a dos grups, assegura dos duros diaris, a tres grups, tres duros diaris, i així fins a cinc grups, màxim a què un por inseriure's.

L'inseriure's a un grup d'invalidesa costa pagar 12 pessetes en inseriure's, que és la quota de Garantia. Més una quantitat variable segons l'edat de l'inserit, que és la quota de Compensació.

Així, el que té, per exemple, fins a trenta anys, ha de pagar les 12 pessetes i prou; el que en té 31, ha de pagar 12 pessetes més 2 pessetes de Compensació; el que en té 40, haurà de pagar 12 pessetes més 10 de Compensació; el que en tingui 50, seran 12 més 30; el que en tingui 60 seran 12 més 50, etc.

Una vegada pagades aquestes quantitats diguem-ne d'entrada, s'ha de pagar mensualment, una pes-